

EGLUTÈ

BALANDIS

1993

APRIL

EGLUTĖ

BALANDIS

1993

APRIL

TURINYS

- 1 VELYKOS, Danutė Lipčiūtė
- 2 GEGUTĖ, nencų liaudies pasaka
- 6 JONAS PAS ČIGONUS, Kazys Binkis
- 14 VELYKŲ RYTĄ, Alė Paškevičienė
- 15 AR ŽINAI? N.N.
- 19 POPIEŽIUS ATVYKSTA Į LIETUVĄ
- 20 KATĖS, Red.
- 22 DIEVO DRAUGAI, N.N.
- 24 PAVASARĖJANT, Danutė Lipčiūtė
- 25 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 29 GALVOSŪKIAI, Ramunė Kubiliūtė
- 31 JUOKŲ MAIŠELIS
- 32 KNYGOS IŠ LIETUVOS

VIRŠELIS — Dail. Rūtos Pacevičienės
SKYRIŲ VINJETĖS:

Zitos Sodeikienės ir
F. Vaitiekūnienės

KITAS ILIUSTRACIJAS PIEŠĖ:

R. Pacevičienė —
1, 2, 3, 4, 14, 16, 17, 20, 31
T. Balčiūnienė —
6, 7, 8, 9, 11, 12, 13
D. Šlenienė — 21

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — 15 US dol., į Lietuvą ir kitus kraštus — 20 US dol. Atsiųstą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 13154 Sparrow Ct., Lockport, IL 60441.

Vyr. redaktorė — Nijolė Nausėdienė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,
Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė (Managing Editor).

LEIDŽIA: JAV LB Švietimo taryba.

APDAILA, RINKIMAS, LAUŽYMAS: KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$15.00, single copy \$1.50, to Lithuania and other countries, \$20.00 (USA currency). Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

VELYKOS

Danutė Lipčiūtė

*Nuriedėjo akmuo,
Atsivėrė anga,
Kėlės Kristus iš kapo.*

*Skamba bokštuos varpai:
Esam Dievo vaikai
Ant naujo gyvenimo tako.*

*Jėzus žengia žeme,
Sklinda, aidi žinia:
Mirė, o gyvas sugrįžta!*

*Ir virš pievų, laukų,
Margaspalvių žiedų
"Aleliuja" giedame Kristui.*

GEGUTĖ

Nencų liaudies pasaka, iliustravo dail. Rūta Pacevičienė

Štai kaip buvo.

Gyveno pasaulyje vargšė moteris. Turėjo ji ketvertą vaikų.

Neklausė vaikai motinos. Žaidė, lakstė po sniegą nuo ryto iki vakaro.

Pareina į čiumą (palapinę), sniego krūvas prineša, o motinai vis valyk. Drabužius sušlapina, o motinai vis džiovink. Nelengva buvo motinai. Vieną kartą vasarą motina žuvis upėje gaudė. Sunku jai buvo, bet vaikai nepadėjo. Nuo tokio gyvenimo, nuo sunkių darbų motina susirgo. Guli ji čiume, vaikus šaukia, prašo:

— *Vaikeliai, duokite vandens. Burna man išdžiūvo. Atneškite vandenėlio.*

Ne sykį prašė motina. **Neina vaikai vandens.**

Vyriausias sako:

— Aš be pimų
(batų).

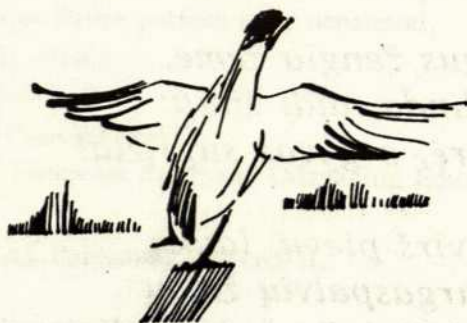
Antrasis sako:

— Aš be kepurės.

Trečiasis sako:

— Aš nusirengęs.

**O ketvirtasis visai
neatsiliepia.**

Motina tada ir sako:

— *Upė arti,
ir nesirengus galima atnešti vandens.
Burna man išdžiūvo. Gerti noriu!*

**Nusijuokė vaikai, išbėgo iš čiumo. Ilgai žaidė, į
čiumą pas motiną nė neketino užsukti.**

**Pagaliau vyriausias užsimanė valgyti — užėjo į
čiumą.**

Žiūri jis —
motina vidury čiumo stovi, kailiais gaubiasi.
Ir staiga jos apdaras plunksnomis apaugo.
Ima motina lentą ant kurios kailius skusdavo,
ir toji lenta virsta paukščio uodega.
Metalinis pirščiukas snapu jai tapo,
o rankų vietoje sparnai išaugo.
Motina paukšte pavirto ir išskrido iš čiumo.

Vyriausias sūnus sušuko:

— Broliai, žiūrėkite, žiūrėkite, mūsų motina paukšte išskrenda!

Tada jų vaikai lekia paskui motiną, šaukia:

— Mama, mes tau vandenėlio atnešėm.

Motina jiems atsako:

— *Ku kū, ku kū! Per vėlu, per vėlu.*

Dabar ežerų vanduo prieš mane tyvuliuoja.

Skrendu kur platūs vandenys teka.

Bėga vaikai paskui motiną, ją šaukia, kaušelį su vandeniu tiesia.

Maželis sūnelis prašo:

— Mama, mama! Grįžk namo! Še tau vandenėlio! Atsigerk, mama!

— *Ku kū, ku kū, ku kū!*

Per vėlu, sūneli, jau nebegrįšiu.

Daug dienų ir naktų bėgo vaikai paskui motiną — per akmenis, pelkes, kemsynus.

Kojas kruvinai susidraskė. Kur bėga, ten raudoni kraujo pėdsakai lieka.

Visiems laikams motina gegutė pametė savo vaikus. Ir nuo tada gegutė nekrauna lizdo, pati neaugina savo vaikų.

ŽODŽIAI

Nencai — eskimų gentis
čiuma — eskimų jurta (palapinė)
kaušelis — puodelis
kemsynas — šlapia vieta
apaugusi samanomis
gaubiasi — rengiasi

samanos — drėgnų vietų augalas
pimai — eskimų batai
padaryti iš elnio odos
metalinis pirščiukas — naudojamas siuvinėjimui
tundra — šiaurės kraštų augalija, susidedanti iš samanų, kerpių, žemaūgių krūmų.

JONAS PAS ČIGONUS

Kazys Binkis

Sveikas ir raudonas
Buvo mūsų Jonas.
Vasarą ir žiemą
Lakstė jis po kiemą,
Džiaugėsi viščiukais,
Žaidė su kačiukais
Ir iš smėlio statė

Sau pilis gražiausias.
Niekas jo nematė
Sėdint apsiblausus.
Linksmas ir malonus
Buvo vaikas Jonas.
Į jį pažiūrėję,
Žmonės taip kalbėjo:

"Ai, koks geras vaikas.
Toks švarus ir sveikas".
Švarkas nesuveltas,
Kelės neatspurę.

Jo rankutės baltos,
Nors daug darbo turi.
Švarios net ir ausys,
Nes kasdien jas
prausias.
Visur girdis
džiaugsmas:
"Vyras štai
išaugs mums".
Žmonės taip kalbėjo
Stačiai kaip ant vėjo.

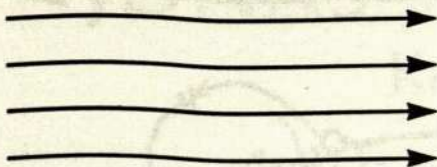
—
Jonas paūgėjo
Ir tingėt pradėjo.

Sėdi apsiblausęs,
Vaikšto nesiprausęs.

Plaukai nešukuoti,
Nagai nekarpyti...
Skrustai jo pajuodę —
Akys vos matyti,
O kas dedas už ausų,
Net ir pasakyt baisu.
Vos išeina paryčiais,
Žmonės gūžčioja pečiais:
"Kažin, ar čia Jonas?
Ar čia koks čigonas?"
Buvo linksmas vaikas —
Dabar lyg nesveikas...
Buvo skaitaveidis —
Dabar apsileidęs...
Vienas muilą duoda,
Kitas vandens puodą,
Trečias vėl sujaudintas
Kviečia Joną maudytis.

Būt po tēvo stogu
Jam nebepatogu.
Tad nusprenžia Jonas
Eiti pas čigonus.

Ten čigonų būryje,
Neatskirs, kur aš, kur jie...

Ten visi žinosim,
Kad mes juodanosiai...
Nei burnos ten prausti,
Nei prieš žmones rausti...
Džiaugės Jonas, kad gyvens
Ten be muilo ir vandens.

Paūpio pakrūmėj
Rūksta laužo dūmai.
Aplink laužą čigoniukai
Juokias, čirškia, zuja, suka.
O su jais ir Jonas
Kaitina sau šonus.
Ai, kaip čia jiems gera, —
Praustis nieks nevaro.
Ir jauni čia, ir seni
Visi vaikšto murzini.

Džiaugias mūsų Jonas,
Kad ir jis čigonas.
Taip tai būtų neblogai,
Tiktai, gaila, neilgai.
Nes stovykloj pas čigonus
Yr toks daiktas nemalonus —

Ten yra mokykla
Čigonų stovykloj...

Čigoniukai tur išmokyti
Kūliu virst, dainuoti ir šokti.
Mokytojas moko —
Čigoniukai šoka...

Mokytojas tvirto kūno
Su barzda ir su bizūnu.
Čigoniukai šoka,
Jonukas nemoka.
Bandė virsti kūliu, —

Galvą susikūlė.
Leipsta juoku čigoniukai,
Kad nesiseka Jonukui.
Rankos jam nutirpo,
Kojos baisiai virpa,
Kažin koks ratukas.
Jonas klumpa, griūna
Ir vis žiūri į bizūną.
Baigę mankštą, čigoniukai
Klykdami į upę spruko.
Kelnes nusimovę,
Murkt į šaltą srovę...
"Maudos čigoniukai?"

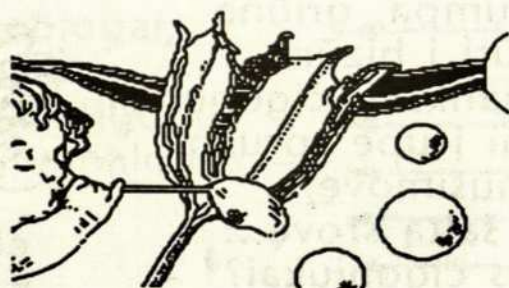

Šito dar betrūko...
Jį iš nustebimo
Saltis krėsti ima.

Bet galvot dabar ne laikas:
Maudosi kiekvienas vaikas.
Čigoniukai pasičiupe
Velkasi ir jį į upę...
Kaip žuvytės, kaip varliukai
Nardos upėj čigoniukai.

O Jonukui šalta
Upėje be palto.
Vandeny kiek patupėjęs,
Išlėkė krantan kaip vėjas.
Bet akis atvėrė —
Žiūri išsišėrė.
Visas jo juodumas
Nuplaukė kaip dūmas...
Ir, apsupę Joną,
Stebisi čigonai.

Mūsų vargšą Joną
Ėmė tept čigonai.
Tepa suodžiais ir taukais,
Plaukus suvelia sakais,
O paskui vėl trina
Odą terpentinu.
O po to dar kartą,
Kad neišsišertų,
Šepečiu aštriuoju
Kūną jam brūžuoja,

Viršu jam ir apačią
Trina baisiu šepečiu.

Šitaip mūsų Jonas
Tapo vėl čigonas,
Nuo kulnų lig kuodo
Visas vėl pajuodo.
Bet nuo to trynimo
Joną siaubas ima.
Buvo praustis nemalonu,

Dar sunkiau palikt čigonu.
"Jei dažnai taip mane trins,
Visą odą sugadins..."
Mąsto Jonas neramus
Ir vis žiūri į namus...

Tad, ilgai nelaukęs,
Piktas susiraukęs,
Vakara pakrūme
Jis namo pardūmė.

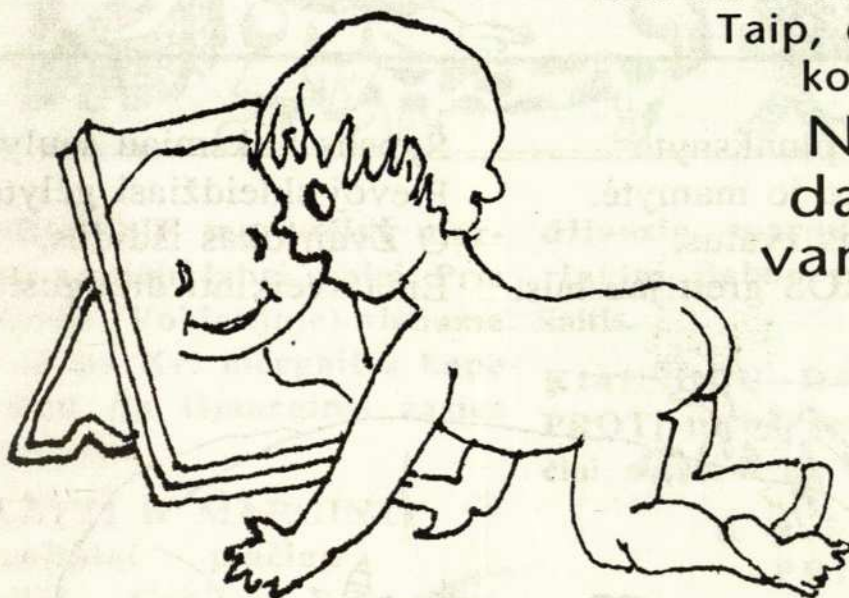
_____ Griebė muilą ir įnirtęs
 _____ Leidos tekinas į pirtį...
 _____ Trina muilu Jonas
 _____ Nugarą ir šonus,
 _____ Veidą, kaklą ir akis —
 _____ Viską plauna, trina jis,
 _____ Niekieno neliepiamas,
 _____ Trina išsišiepdamas...

_____ Dingo vėl kaip dūmas
 _____ Jo čigoniškumas,
 _____ Vėl paliko Jonas
 _____ Geras ir malonus.
 _____ Baltas veidas, švarios ausys,
 _____ Nes jis pats kas dieną prausias.
 _____ Ne tik veidą, bet ir kojas

Jis kas dieną pats mazgojas.
Nors vanduo ir šaltas,

Bet tik kūnas baltas.
Taip, dabar jis,
kol gyvens,
Nebijos
daugiau
vandens.

GERAS VYRAS • Viktoras Šimaitis

**Ponas Jonas
Geras vyras.
Gerą vyrą
Žmonės giria.**

**Žmonės giria
Vyrą gerą,
O negerą
Baudžia, bara.**

VELYKŲ RYTA

Alė Paškevičienė

Kepurytė su plunksnyte
Žvairiui pirkto jo mamytė.
Pasipuošęs jis žvalus,
Nes VELYKOS greit jau bus.

Šypsos linksmiau saulytė,
Pievoj skleidžiasi gėlytė,
O Žvairiukas išdidus,
Eina sveikinti draugus...

Susitikęs voverytę,
Nukelia jai kepurytę,
Jos krepšelis toks imlus,
Šimtas gal margučių bus.

Rytmetis miške ankstyvas,
Skuba, juda kas tik gyvas...
Sveikina visi viens kitą,
Būna taip VELYKŲ rytą...

ar žinai?

EUROPOJE margučius marginti pradėjo labai seniai. Prie Vormso (Vokietijoje) viename IV a. po Kr. mergaitės kape aptikti du išmarginti žąsies kiaušiniai.

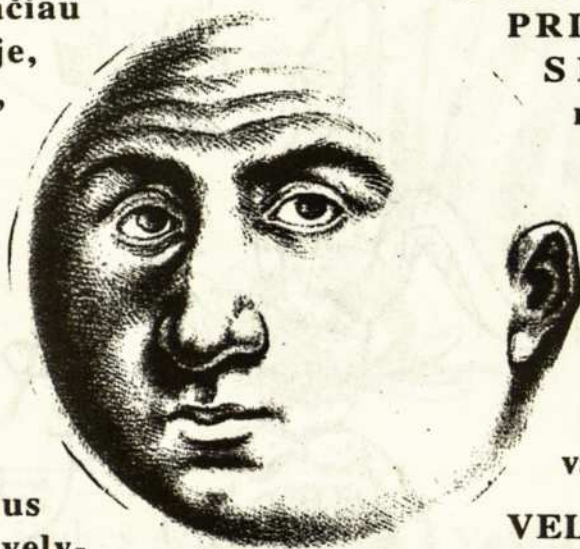
DAŽYTI ir MARGINTI kiaušiniai plačiau išplitę Čekijoje, Lenkijoje, Ukrainoje, Rumunijoje ir kt. Lietuvoje margučius pirmą kartą mini 1549 m. M. Mažvydas giesmėje.

XIX a. margučius dažė Velykų, Atvelykio šventėms, vietomis dar ir Jurginėms.

DIDŽIAUSIUS MARGUČIŲ RINKINIUS sudarė T. Daugirdas. B. Buračas, turėjęs per 1000 ir 10.000 piešinių. Di-

džiausią margučių piešinių rinkinį dabar turi A. Tamošaitis.

KIAUŠINIŲ DAŽYMO PAPEROTĮ turėjo senovės egiptiečiai, slavai ir kt. tautos.

K R I S T A U S
PRISIKĖLIMO
SIMBOLIO
reikšmę XI-XIII a. Kijevo amatininkai gamino molinius margučius — žaislus, kurie išliko vaikų kapuose.

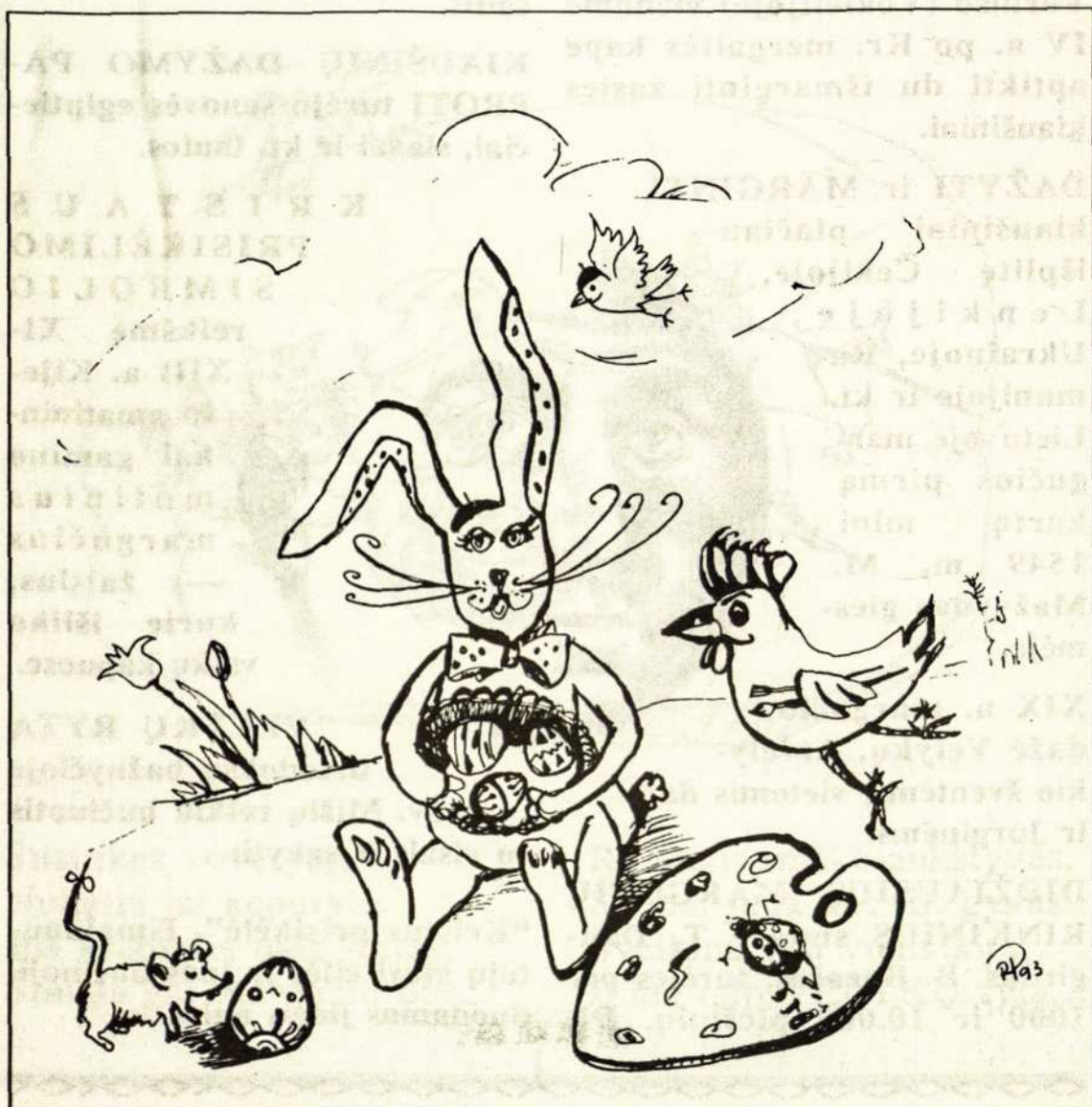
VELYKŲ RYTA
ortodoksų bažnyčioje po šv. Mišių reikia bučiuotis su visais ir sakyti:

“Kristus prisikėlė”. Išmaldautojų stovi eilės ir juos bučiuoja, duodamas jiems auką.

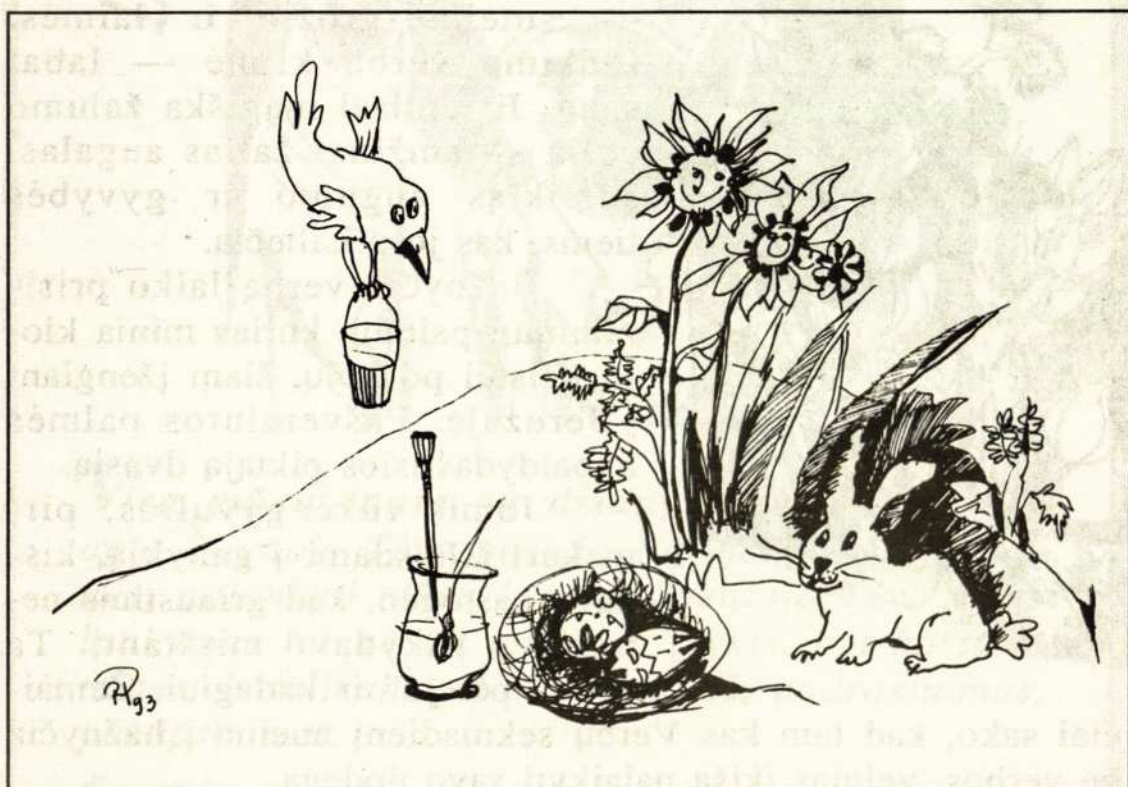
Velykos — viena didžiausių ir seniausių bažnyčios švenčių. Yra joje ir iš pagonybės laikų išlikusių pavasario sutikimo ženklų.

Velykos švenčiamos po pavasario mėnulio pilnaties — ne anksčiau, kaip kovo 22, ne vėliau, kaip balandžio 25 d. Nuo Velykų datos priklauso, kada bus gavėnia, kada bus Šeštinės, Sekminės.

Pirmieji krikščionys šventė Velykas drauge su žydais. Žydai, aukodami ir valgydami avinėlį, minėdavo savo išėjimą iš Egipto, o krikščionys — Kristaus prisi-kėlimą.

Dabar Velykų apeigos prasideda Didįjį šeštadienį. Vėlų vakarą šventinama ugnis (Velykų žvakė). Paskui šventinamas krikšto vanduo, laikomos iškilmingos mišios, giedama Aleliuja.

Lietuvoje išlikęs senas paprotys Velykų naktį budėti bažnyčioje. Senovėje žmonės giedodavo giesmes, eidavo kryžiaus kelius, kunigai sakydavo pamokslus. Anksti rytą prasidėdavo Velykų iškilmės. Po iškilmingų mišių visi skubėdavo namo po gavėnios “atsigavėti”. Buvo tikima, kad tam, kas pirmas pasieks namus, geriau seksis darbai nudirbti. Žmonės taip skubėdavę, kad neretam sulūždavę ratai, pakinktai ir tekdavę parsirasti paskutiniam.

Iš pagoniškos kilmės Velykų įvaizdžiuose bene ryškiausias — **VERBA**. Velykų švenčių ciklas prasideda Verbų sekmadieniu. Anksti rytą tėvas prikeldavęs vaikus, plakdamas juos kadagio šakele:

*“Ne aš mušu, verba muša,
tolei muš, kol suluš”.*

Buvo tikima, kad verba — toji visados žalia kadagio šakelė — suteiks grožio ir laimės. Plakimo verbų kilmė — labai sena. Ji remiasi magiška žalumo galia — amžinai žalias augalas, suteikias augumo ir gyvybės tiems, kas jo prisiliečia.

Bažnyčia verbą laiko prisiminimui palmių, kurias minia klojo Kristui po kojų, šiam išengiant į Jeruzalę. Pašventintos palmės nubaidydavusios piktąją dvasią.

Jomis rūkė gyvulius, pirmąkart išleisdami į ganyklą, kišdavo pastogėn, kad griautinis netrenktų, rūkydavo mirštantį. Ta galia “perėjo” ir kadagiui. Žemai-

čiai sako, kad tam kas Verbų sekmadienį nueina į bažnyčią be verbos, velnias įkiša palaikyti savo uodegą.

Iš senų laikų Velykų simboliu laikomas kiaušinis: iš jo, pažiūrėti negyvo, išsiriti gyvybė — kaip iš negyvo kapo išėjo Kristus. Kiaušiniai pradėta šventinti 12 a. Apie dažymą turima žinių nuo 1553 metų.

Visa mūsų tauta su džiaugsmu sutiko žinią apie Šventojo Tėvo pažadą šių metų rugsėjo mėnesį aplankyti mūsų kraštą. Šventojo Tėvo apsilankymas tai ne tik istorinis įvykis, bet kartu ir mums, katalikams, didelė malonė, padrąsinimas, pastiprinimas.

Šv. Tėvas aplankys mūsų atgimstančią tautą, ištvermingai žengiančią pirmuosius žingsnius, iškovotus laisvės keliu. Jis ateina mūsų padrąsinti ir priminti, kad žmogus tik remdamasis Dievu, galės ant tvirto pagrindo atstatyti tautos gyvenimą.

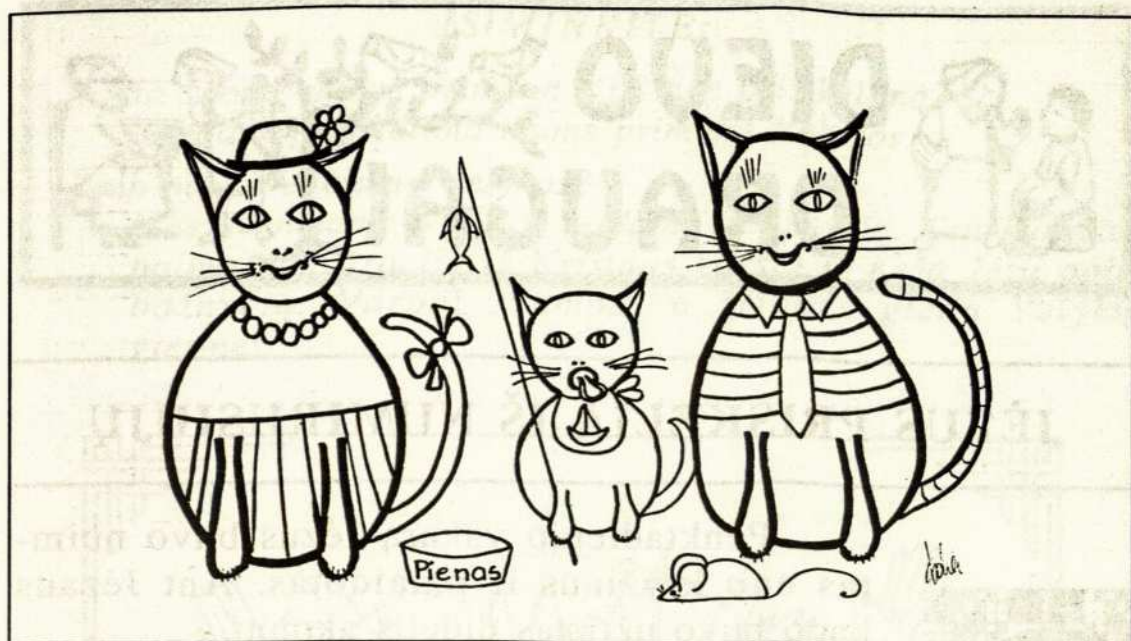
Ruošdamiesi priimti Šv. Tėvą Joną Paulių II, atverkime savo širdis dėkingumui ir meilei.

Ar žinai, jei katė purkštauja, jos nuotaika prasta. Bet ar žinai, kad katė gali dar daug ką “pasakyti”?

Murkimas reiškia gerą nuotaiką. Išverstos arba prigludusios ausys reiškia nepasitenkinimą arba susierzinimą. Jeigu katė išlenkusi nugarą lanku, reiškia, jog ji yra nusiteikusi agresyviai. Jeigu tuo pačiu metu pakėlusi uodegą trinaisi apie tavo kojas, paprasčiausiai nori būti paglostyta.

Bendrai, uodega galima daug ką pasakyti. Jei katė laižo uodegą sau per šonus, tai yra susijaudinusi ar susinervinusi. Aukštai iškelta uodega reiškia pasveikinimą, o jei dar ji sukrutina — nuoširdžią simpatiją. Savo meilę ir pasitikėjimą katė išreiškia glausdama prie tavęs galvą.

Jei katė kiša tau leteną, tai nori pažaisti. Bet būk atsargus, jei katė pakiša tau leteną su ištiestais nagais! Tai grasinimas!

Katė savo jausmus gali reikšti net kailiu. Jeigu jos kailis ties kupra pasišiaušęs, vadinasi ji išgąsdint ir jau ketina bėgti. O kai pašiurpsta visas kailis, tai turėtų reikšti, jog ji nori atrodyti didelė, stipri, ir, galimas daiktas, rengiasi pulti. Jei katė nori, kad ją paliktų ramybėje, pasitraukia pati. Jeigu prie jos įkyriai lendama, tada užsimoja letena išleidusi nagus. Bet katė kanda labai švelniai, tik meilės ženklan.

Nenuostabu, kad šuo su kate negali pakęsti vienas kito. Juk jie kalba skirtingomis "kalbomis".

Jei šuo vizgina uodegą, tai yra draugiškai nusiteikęs. O katė tai darydama nori pasakyti: "Būk malonus, palik mane ramybėje!"

Jei šuo taikingai pakelia leteną, katei atrodo, jog šuo rengiasi ją pulti.

JĖZUS PRISKELIA IŠ NUMIRUSIŲJŲ

Penktadienio vakarą Jėzus buvo nuimtas nuo kryžiaus ir palaidotas. Ant Jėzaus kapo buvo užristas didelis akmuo.

Jėzaus priešai prie kapo pastatė sargus. Sargai nuolat saugojo Jėzaus kapą ir nieko prie jo neprileido. Taip praėjo penktadienis ir šeštadienis.

Sekmadienio rytą sudrebėjo žemė, ir iš kapo išėjo Jėzus. Angelas nuo kapo nurito akmenį ir ant jo atsisėdo. Jo veidas buvo šviesus, drabužiai balti kaip sniegas.

Jo rūbai, baltesni už sniegą,
Sušvito šilko debesėlius.
Sargai išgąsdinti pabėgo —
Tai Kristus kėlės!

Vikt. Šimaitis

Sargai labai nusigando. Jie parkrito ant žemės, kaip negyvi. Kai atsipeikėjo, jie greitai nubėgo į miestą. Ten pranešė vyresniems, kad Jėzus prisikėlė iš numirusiųjų.

ĮSIMINKITE:

1. *Kokia šventė mums primena Kristaus prisikėlimą?
Kristaus prisikėlimą mums primena Velykos.*

2. *Kaip mes švenčiame Velykas?*

Mes švenčiame Velykas, eidami į bažnyčią. Ten kunigas paima monstraciją iš Kristaus karsto ir neša Jėzų apie bažnyčią. Varpai skamba, o žmonės gieda Velykų giesmes.

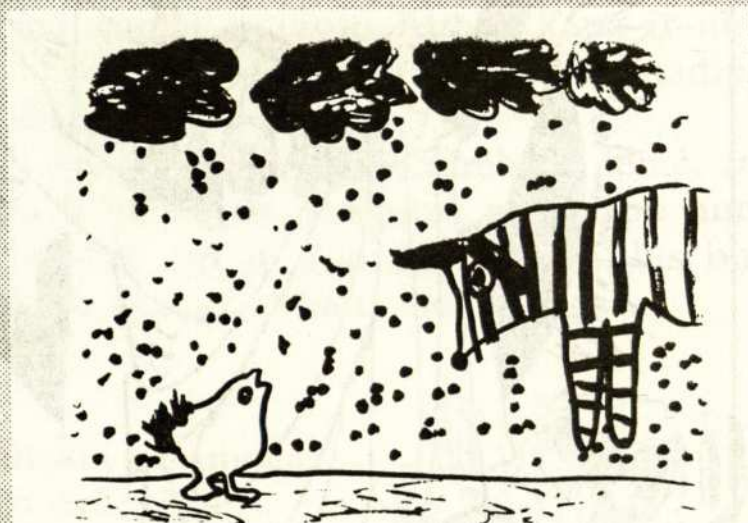
*Linksmą dieną mums prašvito,
Visi troškom džiaugsmo šito:
Kėlės Kristus, mirtis krito!
Aleliuja! Aleliuja! Aleliuja!*

PAVASARĖJANT

Danutė Lipčiūtė

*Nutrūko angeliuko žiemos vėrinėlis,
Pabiro perlų ledinių kruša...
Stikliniai piršteliai barbena palangę,
Baltuoja karoliais nusėta lanka.*

piešė Kristina Migala-Nazaraitė, 6 m.

*O saulė, užlindus už debesies krašto,
Šypsosi žemei meiliai ir šiltai...
Karolius saujomis semia ir varsto
Lietaus ašarėlėm jos spinduliai.*

*Piešia ir rašo Kanados Hamiltono Vysk. Valančiaus
lituanistinės mokyklos mokiniai.*

LIETUVA YRA LAISVA!

*Mūsų šūkis Lietuva!
Mes dainuojam visada!
Vėl ateis tokia diena,
Kai tėvynė bus laisva!*

Ar Lietuva yra laisva? Čia, Kanadoje, mes galvojame, kad Lietuva yra laisva, nes tos baisios sovietinės imperijos nėra. Ji jau sugriuvo.

Tiktai dar Lietuvoje yra rusų kareivių. Jie vaikšto gatvėmis ir nesiruošia išvažiuoti. Todėl lietuviai bijo, kad jie nepradėtų vėl šaudyti. Aš turiu giminių Lietuvoje, ir jie visi dar bijo. Bet tikiu, kad greitai tų kareivių nebus ir lietuviams nereikės bijoti. Visiems bus linksma, kad Lietuva visiškai laisva.

Vita McKennaitė, 7 sk.

MANO
SVAJONĖ
YRA...

*pamatyti
Lietuvos pilis
Renata Valaitytė
2 skyrius*

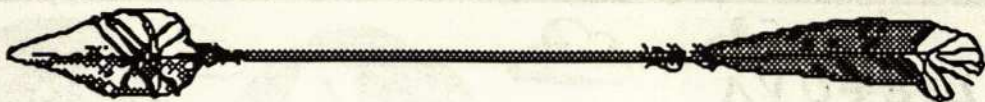
*išmokti kalbėti
lietuviškai,
kad galėčiau
gyventi Vilniuje
Krista Erickson
2 skyrius*

Ką reiškia
mums, kad
Lietuva laisva?

Kai buvau mažesnė ir gyvenau Lietuvoje, mėgdavau sėdėti prie lango ir žiūrėti, kas praeis ar pravažiuos gatvę. Dažnai matydavau rusų kareivius bėgiojančius po mūsų gatvę. Jie atrodydavo tokie pikti ir žiaurūs. Jie niekada nesišypsodavo. Žmonės vengdavo jų ir pereidavo į kitą gatvės pusę. Girdėdavau tėvelius šnekant apie laisvę.

Dabar Lietuva laisva, bet rusų kareiviai dar ten tebėra. Nors žmonės jų gal ir nebijo taip kaip anksčiau, bet kiekvienas prisimena jų žiaurius veidus ir sunkių batų trepsėjimą. Kai nė vieno rusų kareivio nebus Lietuvos žemėje, tada ji bus tikrai laisva.

Greta Ločerytė, 8 sk.

MANO SENELIAI

Abu mano seneliai gimė ir augo Lietuvoje. Mano senelis atliko tarnybą Marijampolės mieste, kur susitiko ir susituokė su mano senele. Abu kartu, su naujagimiais, išbėgo iš Lietuvos 1944 metais į Vokietiją. Vėliau laivu atvyko į Kanadą ir gyvena dabar Toronto mieste.

Jie yra daug pasaulyje visko matę. Ne tik tėviškės kalnų, pievų, kaimų grožį, bet ir baisią okupaciją, nepasitenkinimą krašte. Jų kelionė į laisvę buvo varginga ir jie visados man turi daug ką papasakoti. Ilgai keliavę ir gyvenę, jie sakosi, taip pat yra padarę daug klaidų, bet dar daugiau gerų darbų. Jie mato kaip aš klaidas darau, bėt pataria kaip jų išvengti arba jas atitaisyti. Padeda man savo praktiškais patarimais. Man kartais atrodo, kad jų būdai persenę, bet greit įsitikinu, kad nėra taip.

Matas Stanevičius, 13 sk.

JEI BŪCIAU

daktarė...

**aš padėčiau visiems
vaikučiams Kanadoje
ir Lietuvoje.**

**Gabrielė Nekrašaitė,
11 skyrius**

LIETUVA

*Lietuva, esi man mylima —
Nuo pradžios iki mirties
Būsi man brangi.
Koks gyvenimas
Be tavęs?
Siela tuščia,
Širdis sustotų plakti.
Tu pirma meilė mano
Amžinai.
Tokia graži
Pasipuošus, nes laisva.
Žodžiais išreikšti negaliu,
Kas tu man esi.
Dėkinga tau esu.*

*Irena Žukauskaitė,
13 skyrius*

Iš šių žodžių raidžių
sugalvok eilėraštį ar sakinuką
taip, kad pirmoji žodžių raidė
atitiktų:

pavyzdys: VAIKAS

V — ienas
A — ntanas
I — ma
K — nygą ir
A — tidžiai ją
S — kaito.

D —
U —
O —
N —
A —

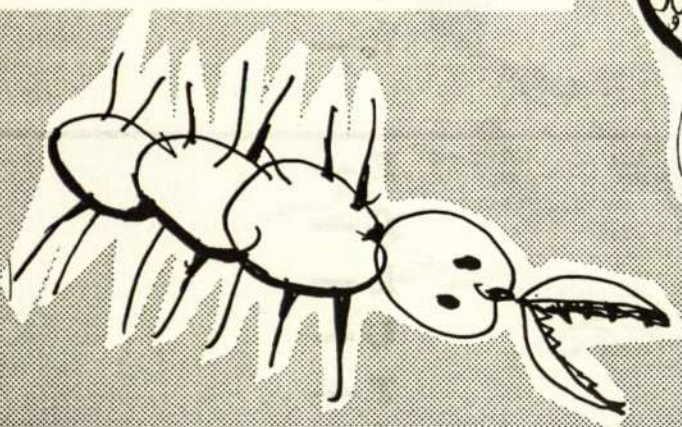
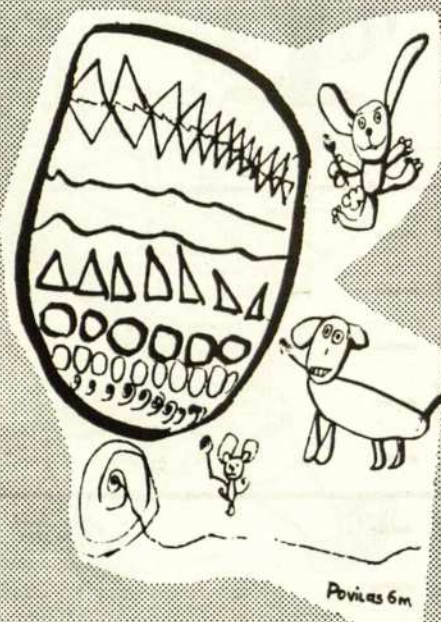
K —
A —
T —
Ė —

D —
A —
N —
G —
U —
S —

E —
G —
L —
U —
T —
Ė —

SURASK SU SPORTU SURIŠTUS ŽODŽIUS

F Z D V I R A T I S
 U U I K G F H I R L
 T A Š K A S R B T I
 B O K S A S B Ė Z D
 O F R R A B D G R E
 L T H L P O F I D S
 A L P I N I Z M A S
 S E T A S E R A T R
 D D M J T Y D S F U
 S A K L P I T Y U N
 K S B I O S P M O G
 A I T V A R A S N T
 Š U O L I S F T G I
 T H Ž A I D I M A S

pdcevičius Povilas 6m.

JUOKŲ maišelis

 Mokytojas bando vaikams išaiškinti, kas yra vagystė:

— Audriuk, jeigu aš tau įkiščiau kišenėn ranką ir ištraukčiau pinigus, kas aš būčiau? — klausia mokytojas.

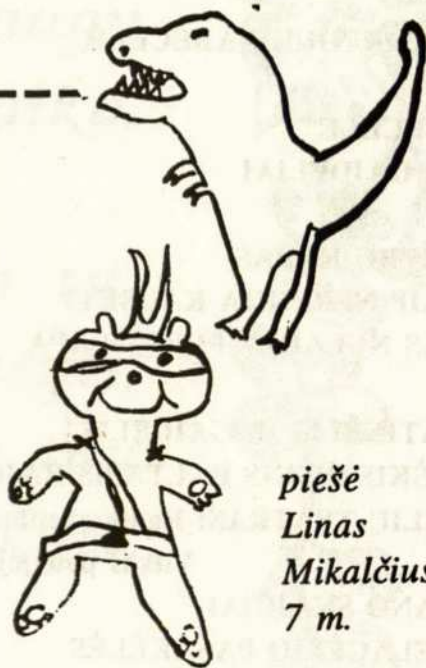
— Burtininkas, nes aš neturiu pinigų, — atsakė Audriukas.

 Sauliukas nuo antros klasės pradėjo mokytis anglų kalbos. Motina ragina sūnų, kad šiam dalykui skirtų daugiau dėmesio.

— Argi tu nežinai, Sauliuk, kad angliškai kalba pusė pasaulio?

— Nejaugi dar šito neužtenka, mamyte? — visai rimtai atsakė sūnus.

piešė
Linas
Mikalčius,
7 m.

*Kas moka žodį — randa kelią
visur ir visada.*

*Sakau lietuviška knygelė —
Kaip neregiiui lazda.*

KNYGOS IŠ LIETUVOS

ABC KAČIUKŲ ABĖCĖLĖ	A. Liobytė	4 dol.
	<i>Ikimokykliniam amžiui</i>	
ABC ŠUNIUKŲ ABĖCĖLĖ	A. Liobytė	4 dol.
	<i>Ikimokykliniam amžiui</i>	
ABĖCĖLĖ	K. Jakūbėnas	4 dol.
DU GAIDELIAI	D. Česnulienė, red.	3 dol.
	<i>Ikimokykliniam amžiui</i>	
GRYBŲ KARAS	<i>Poemėlė</i>	2 dol.
KAIP NEREIKIA KALBĖTI	<i>Klaidų žodynas</i>	4 dol.
KAS NULAUŽĖ PUPOS LAPĄ	R. Skučaitė	4 dol.
	<i>Eiliuoti galvosūkliai</i>	
KATINĖLIS IR GAIDELIS	<i>Lietuvių liaudies pasaka</i>	3 dol.
KIŠKIS PIŠKIS BALTASIS BAJORAS	<i>Pasaka</i>	5 dol.
LĖLIŲ TEATRAS: Raudonkepuraitė		5 dol.
	Vilkas padėjėjas	
MANO SKAIČIAI	K. Kubilinskas	4 dol.
MELAGĖLIO PASAKĖLĖS		2 dol.
PRADINUKŲ ŽODYNAS	Jonas Paulauskas ir Grožvydas Kirvaitis	15 dol.
ROBINZONAS KRUZAS	Danielis Defo	12 dol.
TIKAS IR TAKAS	V. Disnėjus	2 dol.
ZUIKIS PUIKIS	E. Mieželaitis	4 dol.

*Visi vaikai
"Eglutę" skaito.
Savo draugu
"Eglutę" laiko.*

*Skubėk ir tu,
Pas tėtį paprašyti,
Kad reikia tau
"Eglutę" užsakyti.*

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260